

M8370

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an LEI 1000
Pe șase luni 500
Telefon redacție: 325/34 — 325/35.
Telefon provincie: 77/65.

Apare în fiecare LUNI și VINERI
Birourile: STRADA INGINER ANGHIEL SALIGNY No. 2. — BUCUREȘTI.
Directori: E. EMILIAN și E. MUNTEANU.
Prim redactor: N. PAPAGEORGHE.

PUBLICITATEA
DUPĂ TARIF
Telefon administrație: 325/34 — 325/35.
Telefon provincie: 77/65.

Epoca în care matchurile se „aranjează“

Moravurile se schimbă foarte greu. Dovada ne-o face un proverb în care este vorba de un lup și de respectivul-i păr. Așa dar, pe a această temă nu vom putea fi conștienți. Rămâne acum să vedem dacă teoria este aplicabilă în fotbal și în special în fotbalul bucareștean. Să vedem pe care ne-o luăm de bună, nu este prea dificilă pentru că avem la îndemână un exemplu irefutabil: un exemplu care ne-a mai servit o dată pentru a dovedi că moravurile rele se perpetuiază chiar dacă oamenii se schimbă.

Suntem la limitul campionatului din București. Competiția n-a interesat prea mult până acum, pentru unul din motivele că respectivii adversari nu se prea interesau ei înșiși de soarta ei. Conștiența de interes a Diviziei naționale, ca și monotonia unor rezultate fără prea mare semnificație, au făcut departe de această competiție și emulația jucătorilor și mai ales curiozitatea spectatorilor.

Astăzi însă, suntem la un răgaz al onoarei și la un punct forte al „onoarei“. O serie de matchuri cu rezultat neprevăzut, a încreștat lăcomia pe ultima parte a parcursului, așa că descurcarea lor nu mai poate fi făcută după metodele clasice.

E necesară înfășurarea acestor ipe pe suveica moravurilor noastre specifice, pentru ca mașina de cusut campionii și codăși să funcționeze fără prăvăli.

Avem 3 competiții pentru titlul de campion și 2 cari ar dori din toată inima să scape de cel de codăși. După cum vedeți un amalgam de năzuințe și temeri pe care nu-l mai poate distila o desfășurare normală a competițiilor.

Fiecare din gladiatori unii campionat virilizat de o simplă răsturnare de pronostic, ar vrea să-și vadă visul cu ochii: să ajungă primul la potou și să dea cu tifla nenorocitului cu lanterna. Și asta cu orice preț, cu orice sacrificiu.

Și de aici, de o săptămână, adică din momentul în care unul din cei 3 competiții la titlu poate fi înscăunat campion cu ajutorul celorlalți, se supralicitează, se fac propuneri, se aranjează, se speculează. Peste tot și ori unde se întâlnesc conducători sau simpli susținători ai cluburilor interesate, se încheie tranșări verbale, cari se modifică, se fac promisiuni cari se transformă, se agită și se lucrează. De o săptămână nu mai este liniște și pace în nefericită tabără a fotbalistilor sortiți să reprezinte „onoarea“ Capitalei.

L. ROȘIANU

In preajma marilor reuniuni

Axiotti vedeta organizărilor dela Oteteleșeanu. Spakow, Lucian Popescu și Stoian în prima reuniune dela Arenele Romane

Sezonul marilor reuniuni va începe imediat după sărbătorile Paștilor, îndată ce vor fi posibile organizările în aer liber.

Pentru moment, programul diverselor organizări n'au luat încă o formă definitivă.

Se nutrește multe proiecte și se discută tratative cu boxeri din străinătate. În reportajul de față nu vom putea aduce prea multe precizări asupra diferitelor proiecte.

Organizatorii nu par dispuși să renunțe la... secretul profesional. Totuși, liniile generale ale primelor reuniuni le vom putea trasa.

AXIOTTI VEDETA LA OTETELEȘEANU
LESIANU 89496

Am anunțat că s'au pus bazele unei noi întreprinderi de organizări în grădina Oteteleșeanu.

Promotorul acestei întreprinderi încearcă intens la întocmirea programului. După câte am putut afla, prima reuniune la Oteteleșeanu, va avea loc la 6 Mai.

După toate probabilitățile, programul acestei reuniuni va cuprinde un match internațional.

În acest scop se discută tratative cu Axiotti.

Elevele maestrului Alexandrescu ar urma să fie opus la Candel.

PRIMA REUNIUNE LA ARENELE ROMANE

De altă parte e cazul să anunțăm că prima reuniune la Arenele Romane va avea loc la 22 Aprilie. Programul n'a fost încă definitiv alcătuit. E cert însă că Spakow și Lucian Popescu vor avea adversari străini, iar Stoian va avea un adversar indigen.

Campionatul mondial de football la o răspântie

Deosebiri de vederi între Italia și F. I. F. A. enorm mărite. — O selecționare subiectivă plină de riscuri

Într-un număr de acum două săptămâni, am publicat un amănunțit reportaj asupra pregătirilor pentru campionatul mondial.

Am afirmat cu acel prilej că între Italia și F. I. F. A. există deosebiri de vederi asupra organizării campionatului mondial. Și am adăugat impresia noastră, că până la urmă se va găsi o formulă de înțelegere. Optimismul nostru n'a fost urmat de o simplă impresie, ci ne-a fost impus de anumite informații referitoare la stări de lucruri mult comentate de presa străină.

Astăzi suntem nevoiți să reluăm chestiunea, datorită faptelor noi care au intervenit în ultima săptămână.

Problema campionatului mondial se pune în prezent într-o formă nouă și situația e mai puțin favorabilă decât acum câteva zile.

Atât F. I. F. A. cât și Italia și-au revizuit punctele de vedere și situația actuală impune constatarea că: proba mondială de football se găsește la o răspântie.

Informații din sursă particulară, completate cu declarațiile anumitor pontifi, ne permit să analizăm situația actuală — cât se poate de gravă — și să tragem concluzii.

O RECAPITULARE

Înainte de a trece la discutarea situației prezente, se impune o recapitulare. Ea privește cele două puncte de vedere ale Italiei și F. I. F. A.

1) Italia s'a împotrivit la un moment dat organizării unui eliminatork înaintea campionatului mondial cerând să i se permită să primească orice număr de inscriși.

Italianii s'au gândit că în nici un caz numărul lor nu va trece de 25. 2) F. I. F. A. are ca punct de vedere: necesitatea ca proba mondială să fie disputată numai de 16 echipe în care scop e necesar să se organizeze un eliminatork pentru trierea inscrișilor.

AU INTERVENIT SCHIMBARI

Între aceste puncte de vedere am considerat posibilă o înțelegere. Manifestările din ultima vreme a diversilor factori ne-au făcut să fim convinși că se va găsi un teren de înțelegere.

Am intervenit însă schimbări. F. I. F. A. a rămas la punctul său de vedere.

Italianii se prezintă însă într-o postură nouă. De unde ei cereau să nu se mai organizeze un eliminatork, fiind dispuși să găzduiască toate echipele inscrișe, astăzi revin și a adopta o linie nouă. Anume: Italia e de părere că trebuie îndepărtate anumite echipe, numărul lor actual fiind prea mare.

Intr'adevăr, inscrierile cuprind peste 30 de țări, deși nu sunt încă închise. Se mai discută tratative pe cale diplomatică, astfel că, Brazilia, Argentina și Peru nu vor fi singurele state sud-americane inscrișe. E mai mult ca sigur, că vor parveni și din Uruguay și din altor țări.

CE CER ITALIENII

Italia care la un moment dat cerea să i se permită găzduirea tuturor echipelor, pretinde astăzi ca o parte din ele să fie șterse pur și simplu de pe lista participanților. Fără să se organizeze un eliminatork, fără să se fixeze criterii precise de calificare, comisia campionatului mondial să aleagă pe simplă impresie sau mai bine zis ținând seama exclusiv de interesele Italiei, care țin să găzduiască competitorii de primul rang.

F. I. F. A. SE OPUNE

Federația internațională e departe de a admite punctul de vedere ita-

lian. F. I. F. A. cere să se organizeze un eliminatork după zone geografice pentru reducerea numărului țărilor inscrișe.

Singura excepție admisă de forul internațional, este ca eliminatorkul să fie rezervat țărilor cari s'au inscriș după 28 Februarie. În nici un caz nu poate consimți ca alegerea participanților, să fie chestiune de simplă impresie.

CONFLICT

Astfel stând lucrurile, pozițiile se pot prezenta prin următoarea formulă: Italia este pentru o selecționare subiectivă, în timp ce F. I. F. A. cere o selecționare obiectivă.

Rep.

Automobil Clubul nu se mișcă

Chestiunea inactivității automobilismului în țara românească, are darul să suscite numeroase, foarte numeroase nemulțumiri. Adepții volanului sunt literalmente deconcertați pe urma desinteresului arătat de conducătorii Automobil Clubului regal român cari ținându-și menirea se complac într-o situație de „doce far niente“.

În fața acestei stări de fapt, mulți dintre practicanții sportului cu motor au încercat să intervină spre a dovedi utilitatea organizării lor de concursuri.

Au fost primii cu zămbete și cu cuvinte categorice: nu sunt bani. Dar nu este nevoie de o sumă prea mare, au încercat să răspundă cei cari veniseră să ceară sprijinul necesar manifestărilor automobiliste. Cu mină autoritară cei interpeleți au cedat insistențelor și au admis... să discute.

Chestiunea nu este veche. Ea datează de numai câteva zile.

S'a propus organizarea unei curse de viteze pe circuit închis. „Păi vezi, au răspuns conducătorii, nu v'am spus noi că v'a gândiți la curse cari necesită cheltuieli mari. Cu ce să aducem pe alergătorii străini? Pentru așa ceva este nevoie de bani, de mulți bani.“

„Dar cine v'a spus că alergarea ar urma să aibă un caracter internațional? au răspuns pasionații automobilismului. Noi nu ne cunoaștem între noi. Nu știm ce valoare reprezintă fiecare, astfel că o măsurare a forțelor noastre este necesară.“

— O cursă națională? Nu prezintă atracție.

— Dar nu avem nevoie de atracție. Suntem mulțumiți să facem sport și atât. Nu v'a cerem decât

sprijinul moral.

— Bine, și unde credeți că s'ar putea organiza o cursă în genul celor preconizate de dv.?

— Pe circuitul X.

— Pe circuitul X? Dar acela nu măsoară decât 2 km. în lungime.

— Măsoară pentru toată lumea aceeași distanță.

— Bine, bine, dar cum putem noi constata valoarea mașinilor (Sic.)

Dialogul de mai sus este o perlă a automobilismului românesc.

D-nii din fruntea A. C. R. R. ului vorbesc astfel, ca și când România ar poseda o industrie națională și ei sunt cei cari urmează să găsească mașina ideală apărării noastre naționale.

Sportul nu-i interesează pentru că sunt tot atât de pricepuți în această direcție ca și în chestiunea descoperirii calităților unei mașini?

Sunt prea obosiți și reclamă dreptul la odihnă. Dacă această este adevărul, de ce nu lasă locul lor altora?

Într-o serie de articole viitoare, vom arăta cât de imposibil au rămas cei dela A. C. R. R., în fața multor chestiuni de primă importanță. Vom insista asupra condițiilor în cari se liberează un carnet de conducere, o foaie de circulație, un număr, etc. Ne vom ocupa de abuzurile ce se comit pe spinarea celor cari au făcut greșala de a-și cumpăra un automobil, fie pentru uzul personal, fie pentru a mânca o pâine de pe urma lui, și vom demonstra că A. C. R. R. ul nu a făcut nimic pentru a îmbunătăți situația celor pe cari pretinde că îi ia sub aripa lui protectoare.

Anderson, campion european

La 1 Aprilie s'a disputat la Bruxelles, în Palatul Sporturilor, campionatul Europei la categoria semigrea între campionul Suediei, John Anderson și campionul Belgiei Jack Etienne.

Matchul prevăzut în 15 reprize s'a terminat la limită cu netă victorie a suedezului care și-a însușit titlul. Lupta a decurs într-o alură îndrăcită și a exalat prin durități.

În primele 5 reprize, avantajul a fost de partea suedezului iar belgianul a recuperat în celelalte 5 reprize. În cursul celei de a 9 reprize suedul lovește jos, dar Etienne nu speculează acest avantaj și reia lupta. Ultimele 5 reprize decurg în avantajul net al suedezului, care câștigă în mare campion în timp ce belgianul a terminat complet groggy.

Noul campion european Anderson este relativ tânăr. Are 22 ani și e abia la al 20-lea match profesional. N'a pierdut decât trei matchuri, de două ori în fața lui Gan-

don, luându-și apoi o revanșă strălucită și odată în fața lui Axiotti prin descalificare.

A făcut match nul cu Tunero, și printre victimele lui găsim pe Spakow, Crossley, Gandon, Tarante (de două ori), George Brown, etc.

Cambridge a învins Oxford

Al 85-lea match de vâsle dintre reprezentativele universităților Cambridge și Oxford s'a disputat anul acesta în fața a peste un milion de spectatori.

Cursa a fost foarte viu disputată. Cele două regate au mers mult timp cap la cap. Apoi Oxford a luat un mic avantaj, dar Cambridge revenind, refacă terenul pentru ca pe ultimele sute de metri să ia un avantaj de 2 lungimi jumătate.

Din cele 85 întâlniri ce au avut loc până în prezent, Oxford a câștigat 75 iar Cambridge este abia la a zecea victorie.

La ce folosesc fondurile?

Am relevat de nenumărate ori încuria fără seamăn de care dau dovadă organele în seama cărora cade îngrijirea terenului dela Șosea. Am înregistrat plângeri ale sportivilor obligați să desfășoare activitatea duminicală pe vastul loc viran și am notat impresii proprii, îndeeșbi de reclatoare. Odată cu noi s'a sesizat întreaga presă din capitală, nerămânând rubrica sportivă care să nu ia atitudine contra situației intolerabile.

Astăzi ni se aduce la cunoștință un fapt deadreptul revelator: federația de rugby încasează în fiecare Duminică sume destul de importante de pe urma matchurilor de rugby și cu toate acestea n'a rălăizat până astăzi vre-o amenajare mai serioasă a vastului maidan. Căciiva țărâși legați cu șipei în jurul terenului principal, este integralul sacrificiu pe care l-a făcut pentru rugby Federația respectivă.

Și asta — când strânge fonduri importante cari se măresc în fiecare Duminică.

Înțelegem foarte bine zelul financiar al onoratei Federații, dar nu putem concepe o politică de harpagon atât de vreme cât sunt realizări, cari nu pot fi evitate.

Și asta, înaintea oricărei politici, de orice natură ar fi.

După atâți ani de practică a rugby-ului, după atâți ani de rutină dirigită, era și timpul să se știe

ce sportul balonului oval trebuie practicat în condiții de elementară igienă.

Rugby-ul este practicat în marea majoritate de intelectuali. De oameni cari își dau seama de rosturile adevărate ale sportului. Și este condus de oameni de intelectuali, cari și ei știu că ori cât de regenerator ar fi un exercițiu fizic, el este nul ca valoare atât de vreme cât nu poate fi făcut în condiții de igienă, cel puțin elementară.

Și cu toate acestea, asistăm de atâtă vreme la spectacolul degradat, care ar rușina astăzi și pe cel din urmă spectator al provinciei.

Construirea unei tribune de beton în felul celeia începută de F. S. S. R. Organizării vreunei mari întâlniri internaționale? Participării la Olimpiada dela Berlin?

Să ni se spună și nouă. Pentru că nu este admisibil ca o federație să acumuleze fonduri și să tolereze totuși ca jucătorii pe cari are datoria să-i ocrotească să se desbrace sub cerul liber, să se bălăcească „n' praf și să nu aibe la dispoziție dușuri, rudimentare chiar, după match.“

Este timpul să se facă ceva și pentru rugby-ul bucareștean, în afara restaurantelor cu jazz de care are parte înaintea elementelor requizite de igienă.

Faceți domnilor ceva, ca să se vadă că există.

Program și program

Un prieten din federația jugoslavă, unul din demnitarii fotbalului din țara vecină, ne trimite o copie după programul internațional al Jugoslaviei pentru anul 1933.

Lectura acestui calendar sportiv e direct impresionantă.

La 9 Aprilie va veni la Belgrad echipa primă a Ungariei, formația oficială, nu un surrogat oarecare.

În privința aceasta, jugoslavii au fost cât se poate de prudenți. În contractul matchului e prevăzut că ungrii sunt obligați să prezinte echipa pe care o opun în mod regulat Austriei. Deci cea mai bună. Și clauza aceasta va fi respectată, intrucât angajamentul prevede sancțiuni drastice.

La 30 Aprilie jugoslavii vor primi echipa Spaniei.

La 15 Mai se dispută matchul Jugoslaviei—Cehoslovaciei.

Însăși, la 27 Mai la Zagreb, echipa Italiei va veni să dea replica reprezentativei vecinilor noștri.

„Aceasta este — ne scrie oficialul jugoslav — programul nostru principal, de sezon. Avem și unul DE VACANȚA (de vară), în care sunt prevăzute: participarea la Cupa Balcanilor și matchul cu Polonia.“

Am reproduces acest pasagi, pentru că-l considerăm caracteristic.

Mad departe, oficialul jugoslav ne vorbește de programul de toamnă, care nu este mai puțin strălucit.

Pentru a doua jumătate a anului, jugoslavii au în perspectivă întâlniri cu Austria — nu cu amatori, — Franța, Belgia, Olanda.

Iată un calendar convenabil oricărei țări din Europa, un program de pe urma căruia vecinii noștri, n'au decât de tras foloase.

Din punct de vedere tehnic, propagandistic și al consolidării federației jugoslave, nu există contact mai fericit decât cu țările mai sus citate. Jugoslavia intră deci anul acesta în elita fotbalului european.

După cunoștința noastră, nu există țară în Europa care să aibe un program atât de interesant.

După ce ne-am făcut ecoul unor informații oficioase jugoslave, dată fiind calitatea corespondențului nostru, nu putem să nu încredăm o comparație strict obiectivă.

Cum stă România față de pretenții jugoslavi sub raportul calendarului internațional? Diferența este dezo-

lantă. Să luăm de pildă programul nostru pentru 1933. El prevede: Cupa Balcanilor, matchul cu Polonia și întâlnirile cu amatori Ungariei și Cehoslovaciei.

ce sportul balonului oval trebuie practicat în condiții de elementară igienă.

Rugby-ul este practicat în marea majoritate de intelectuali. De oameni cari își dau seama de rosturile adevărate ale sportului. Și este condus de oameni de intelectuali, cari și ei știu că ori cât de regenerator ar fi un exercițiu fizic, el este nul ca valoare atât de vreme cât nu poate fi făcut în condiții de igienă, cel puțin elementară.

Și cu toate acestea, asistăm de atâtă vreme la spectacolul degradat, care ar rușina astăzi și pe cel din urmă spectator al provinciei.

Construirea unei tribune de beton în felul celeia începută de F. S. S. R. Organizării vreunei mari întâlniri internaționale? Participării la Olimpiada dela Berlin?

Să ni se spună și nouă. Pentru că nu este admisibil ca o federație să acumuleze fonduri și să tolereze totuși ca jucătorii pe cari are datoria să-i ocrotească să se desbrace sub cerul liber, să se bălăcească „n' praf și să nu aibe la dispoziție dușuri, rudimentare chiar, după match.“

Este timpul să se facă ceva și pentru rugby-ul bucareștean, în afara restaurantelor cu jazz de care are parte înaintea elementelor requizite de igienă.

Faceți domnilor ceva, ca să se vadă că există.

Faceți domnilor ceva, ca să se vadă că există.

Faceți domnilor ceva, ca să se vadă că există.

Faceți domnilor ceva, ca să se vadă că există.

Fără să mai vorbim de matchurile cu Ungaria și Cehoslovacia — în care vom fi reprezentați de amatori Kotormani, Bindea, Steinbach, Bodola, Sepi, Albu, Lăpusneanu, etc.

Constatăm așa dar că programul nostru de rezistență îl constituie: Cupa Balcanilor și matchul cu Polonia.

Exact ceea ce vecinii consideră program secundar de vacanță, simplu divertisment.

Gândindu-ne la înfățișarea calendarului jugoslav, fericit pentru situația internă și prestigiu extern, ne întrebăm am amăricune, cu ce va profita fotbalul românesc de pe urma împrejurărilor de manifestare internațională, cari i s'au rezervat pentru anul acesta.

În timp ce s'arbi se vor măsura cu elita fotbalului european, echipei noastre naționale, nu i s'a putut găsi nici un adversar nou. Aceiași de anul trecut și de acum zeci ani.

Normal e greu de înțeles cauza acestei diferențe Jugoslaviei — pentru moment — nu aparțin unei clase superioare nouă și situația lor geografică nu e mai bună decât a noastră.

De ce dar diferența de program care sare în ochi și care produce pretutindeni o impresie penibilă?

Există totuși o explicație și e bine s'o arătăm.

Nu e vorba de o diferență de mijloace, ci pur și simplu de o deosebire de concepții.

În timp ce organele dirigitoare ale fotbalului jugoslav nu pierd un singur moment din vedere ideea sportivă în care văd tot programul lor, la noi alta este caracteristica ce se degajează din activitatea forurilor conducătoare. Un birocratism excesiv dă federației noastre un aspect uneori pur administrativ far alte ori fiscal.

Ideea sportivă este la noi pe planul al doilea.

Iată de ce, deși nu e conferință internațională la care să nu fim reprezentați, legăturile noastre internaționale lasă enorm de dorit.

Pe lângă deosebirea fundamentală de concepții, care explică în bună parte inferioritatea calendarului nostru, trebuie să recunoaștem că n'am știut să ne câștigăm prietenii în fotbalul internațional. De ce? Vom arăta cu altă ocazie.

Și să nu mire dacă multă vreme de acum încolo, adversarii noștri vor fi tot bulgarii și amatori unguri.

Sau poate vom relua și legăturile cu turcii.

X. Y.